

стараяше да втълпи въ умове-тъ на слышатели-тъ си онѣзи высоки, благородны и чисты начала на Христіанскѣ правственность, които сж тѣй ясно изложены въ Слово-то Божіе, — съ еднѣ думѣ, той ся трудяше да “избави умирающы души отъ угнѣтеніе-то на грѣха и да въздигне свои-тъ съотечественницы. Духовенство-то одобряваше слова-та му, хваляше проповѣди-тъ му и, споредъ думы-тъ на единъ старъ Чешскый лѣтописецъ, “хора-та казвахъ че Духъ Божій говори прѣзь уста-та му.”

Въ 1403 Пражскый-тъ Университетъ, уплашенъ отъ распространіе-то на Виклифовы-тъ съчиненія въ Чехіи, осжди 45 членове, извлѣчены отъ тѣзи съчиненія и заповѣда “щото никой да не дързне да защищава или учи, было явно или тайно, нѣкой отъ тѣзи членове.” Онзи, който бы ся осмѣлилъ да ся противи на тѣзи заповѣдъ, ся заплашваше съ строго наказаніе. Гусъ, заедно съ Станиславъ Знаймскый — прѣдшій-тъ му учитель —, Стефанъ Палець и Андрей Брода — неговы искренны пріатели и прѣдшны съученицы, — ся въспротиви на осжде-ніе-го на тѣзи членове безъ едно прѣдварително разглѣждане и разыскваніе; но при всячко това никой не го подозираше още въ еретичество, и нито духовенство-то, нито архіепископъ-тъ ся оплакваше отъ религіозны-тъ му мнѣнія.

Рѣшеніе-то на Университета, обаче, никакъ не можя да убѣди Гуса да си промѣни мнѣніе-